

Nr 130

Av herr **Hamrin** i Kalmar, om upphävande av licenstvånget för hagelbössor.

Genom vapenkungörelsen av den 22 juni 1934 infördes tillståndstvång för samtliga jaktgevär, och någon ändring i nu gällande vapenförordning av den 10 juni 1949 verkställdes ej. Den främsta anledningen till att vapenlicens infördes år 1934 för inte endast refflade vapen utan också för slätborrade hagelbössor torde ha varit risken för att den frambrytande nazismen skulle organisera beväpnade, okontrollerbara frikårer. Motivet torde alltså icke ha varit att förhindra hagelgevärens användning som mordvapen eller att erhålla bättre möjligheter att stävja tjuvskytte. Dessa skäl har veterligen ej heller senare anförts för bibehållandet av vapenlicens för hagelbössor.

Det ursprungliga skälet kan anses helt förlegat. Olagliga frikårer torde numera knappast beväpna sig med hagelbössor. Som dråp- och mordvapen används ibland tyvärr hagelbössor, men licenstvång torde i det fallet knappast inverka på frekvensen av antalet fall. Det är oftast tillfälligheten som avgör vilket vapen som kommer till användning. Stävjandet av tjuvskytte bör liksom hittills lämpligen kunna ske genom beslagtagande av innehavda vapen liksom man alltjämt bör ha möjlighet att beslagtaga vapen, ägda av alkoholskadade och mentalt sjuka. Något skäl för att bibehålla vapenlicens för hagelbössor torde därför knappast finnas.

Förbudet för minderåriga att handskas med skjutvapen bör givetvis alltjämt finnas. Licenstvång inverkar dock knappast på möjligheten att upprätthålla ett sådant förbud.

Däremot talar flera skäl för upphävandet av licenstvånget. Det krångel som följer med all licensgivning för polismyndighet, allmänhet och vapenhandlare borde vara skäl nog att avskaffa nu ifrågavarande licens. Men dessutom torde det ur allmän synpunkt — inte minst ur polisens — vara önskvärt att de vapenregister som förs är så tillförlitliga som möjligt. I Kungl. Maj:ts proposition den 4 mars 1949 med förslag till vapenförordning har departementschefen å sid. 50 yttrat följande härom:

En förutsättning för vapenregleringens effektivitet är, att vapenregistren äro i görligaste mån fullständiga och tillförlitliga. Såsom framgår av betänkandet äro emellertid de nuvarande vapenregistren i olika hänseenden bristfälliga. Ett avhjälpande av dessa brister framstår därför såsom angeläget. Det mest verksamma sättet härför torde vara att företaga en ny, på allmän deklaraionsplikt för ägare och innehavare av skjutvapen grundad inventering av vapeninnehaven. En dylik inventering skulle emellertid medföra icke blott olägenheter och besvär för allmänheten utan också dryga kostnader för statsverket.

Det ur allmän synpunkt mest önskvärda är givetvis att vapenregistren är tillförlitliga då det gäller pistoler och kulgevär. Om man ur registren sorterar ut samtliga hagelgevär samtidigt som licenstvangen för dessa avskaffas, torde det vara betydligt enklare att genom en ny inventering erhålla ett tillförlitligt vapenregister som täcker väsentliga önskemål.

Med hänsyn till vad ovan anförts hemställas,

att riksdagen måtte besluta

a) om sådan ändring av 1 § i 1949 års vapenförordning att slätborrade hagelbössor icke faller under förordningens bestämmelser om licenstvang, samt

b) att bemyndiga Kungl. Maj:t att verkställa erforderlig författningsändring.

Stockholm den 23 januari 1961

Mac P. Hamrin
i Kalmar
